

Высочество Ваше е твърдѣ вразумно што-то да имамъ потрѣбж да му покажж чи образованый свѣтъ има отправены очы тѣ си на Неговы тѣ дѣла. Ни ти Негово Императорско Величество Султана, ни ти Августѣйши тѣ негови Съѣзници могатъ да глѣдждъ хладнокрѣвно штото матеріална та сила да достигни само то срѣдство потуления.

Увѣрени сме, Княже, чи въ възвращанье то си въ Букурештъ, Высочество Ваше е съдѣлало въ той-зи рядъ на идей тѣ, и чи подложивши размирници тѣ общаго спокойствія въ казнъ, коіа то имъ ся стои, То неште остави безъ да усуети възмутитѣлны тѣ покушения на тѣй-зи размирници, чрѣзъ удобны мѣрky за да искорени сичко то семя неприверзаности народа.

Тѣй-зи праводушны и искрены приглѣдванія прѣдлагамъ gy разсѣждению Вашего Высочества. Ась съмъ убѣжденъ отъ по-напрѣдъ, Княже, чи штете gy приѣмна кату дохождающты отъ стрѣны едного правительства кому най-голѣмый ентересъ е да види владѣющто въ Съединены тѣ Княжества едно дълбоко спокойствие и да можи да докажи напрѣдака на нихно то морално и вѣществено развѣтие подъ разумно то управление Высочества Вашего.

Благоволете, Княже, да приѣмните увѣрението на високо то мое уважение.

(подписанъ) *ФУАТЪ*.

